

The Journal of Spatial Planning & Geomatics

Research Paper

Institutionalizing the Regional Network Approach in Development Planning: A Case Study of the “Tarm” Rural Constellation in Zanzan Province

Asghar Tahmasbi^{1*}, Fatemeh Rezaei², Farhad Azizpour³

1. Associate Professor in Human Geography, Kharazmi Univeristy, Tehran, Iran.

2. PhD Student in Geography and Rural Planning, Kharazmi Univeristy, Tehran, Iran.

3. Associate Professor in Human Geography, Kharazmi Univeristy, Tehran, Iran.

Received: 2024/10/15

Accepted: 2025/01/22

ABSTRACT

The regional network approach endeavors to furnish a platform conducive to the integrated development of rural and urban areas by enhancing the interconnections between these domains. Notwithstanding the extensive research background and the experiences derived from various implementation strategies, the practical application of this approach within the nation has faced significant obstacles and challenges. The current study, employing the Q methodology and concentrating on the developmental agenda of the rural constellation in Tarem, Zanzan province, investigates the essential requirements and priorities pertinent to the regional network approach in the context of national development planning, as perceived by experts, officials, practitioners, consultants, and facilitators associated with the initiative. To this end, the study initially delineates the concourse on the vital requirements necessary for the actualization of the regional network approach through semi-structured interviews and the analysis of extracted sources, subsequently refining these into 31 pivotal factors categorized predominantly into six dimensions: environmental-ecological, structural-institutional, educational, economic, physical-spatial, and social. Subsequently, a cohort of 25 specialists and pivotal stakeholders involved in the project was meticulously chosen through purposive sampling, and they systematically prioritized the derived items utilizing the Q table. The amassed data underwent rigorous analysis employing KADE software, alongside Principal Component Analysis (PCA) and Varimax rotation. In light of the research outcomes, one can assert that there exists a quartet of perspectives concerning the requirements and critical priorities essential for the effective implementation of the regional network approach, which encompass: the enhancement of the village's role and significance within development planning, the transformation of the strategy into a network-oriented plan in rural development planning, the fortification of its operational framework, the allocation of job-generating financial resources towards the network approach's priorities, and ultimately, the consolidation of coordination and synergy among the implementing entities. Conversely, the necessity for capacity building and the empowerment of local communities has been universally acknowledged and accentuated across all four perspectives.

Keywords:

City-Rural Relations; Regional Network Approach; Rural Systems; Tarem.

***Corresponding Author:** Associate Professor in Human Geography, Kharazmi University, Tehran, Iran.

ORCID: 0000 0003 0615 3377

asghar@khu.ac.ir

I

Extended Abstract

Introduction

In 2014, Tarem City was selected as the pilot site for this project, which aims to promote the sustainability of rural communities through inclusive, integrated, and coordinated development. However, by ignoring the connections and focusing on the sectoral approach in development planning, this strategy has not been formalized in Tarem Zanzan's rural constellation plan and has frequently encountered many implementation difficulties. While unplanned and spontaneous transformation clearly avoids the development process because it does not develop goals in line with the harmony and continuity of its components, intentional and purposeful transformation to improve the components as well as the whole of such systems in the form of spatial planning can be used as a strategy in the path of development. In light of the concerns expressed, the Tarem Zanzan rural constellation, which serves as a study example and comprises various rural and urban areas, must determine the main needs and goals of the regional network approach in development planning in order to fulfill the study's limited sustainable development.

Research Method

The current investigation, employing the Q methodology and concentrating on the development strategy of the rural constellation in Tarem, located in Zanzan province, scrutinizes the essential requirements and priorities pertinent to the regional network paradigm in national development planning, drawing insights from the perspectives of specialists, governmental officials, and practitioners involved in the execution, as well as consultants and facilitators associated with the initiative. To achieve this objective, the initial step involved delineating the discursive parameters of the critical requirements necessary for the effective implementation of the regional network approach, utilizing semi-structured interviews coupled with an analysis of relevant literature; this process culminated in the identification of 31 pivotal factors, which were predominantly classified into six categories: environmental-ecological, structural-institutional, educational, economic, physical-spatial, and social dimensions. Subsequently, 25 experts and principal stakeholders of the project were intentionally selected through purposive sampling, and they systematically prioritized the identified items employing the Q table methodology. The gathered data underwent comprehensive analysis utilizing the KADE software, incorporating Principal Component Analysis (PCA) and Varimax rotation techniques to ensure robust findings.

Results & discussion

In light of the challenges and complexities associated with the planning of the rural constellation in Tarem Zanzan, the promotion of educational initiatives within the domain of information technology is paramount for enhancing the village's status within the development continuum and fortifying the connections and spatial integration of both urban and rural settlements, which constitutes a critical strategic measure. This effort aligns with the implementation of the regional network paradigm. Conversely, the strategic allocation of financial resources and credits to the rural system plan emerges as a pivotal concern in this context, as numerous rural initiatives exhibit suboptimal performance attributable to inadequate funding and necessary budgetary provisions, often encountering significant obstacles during the execution phase. Furthermore, it is imperative to direct rural financial resources toward productive and employment-generating endeavors, as the diversification of employment opportunities can substantially elevate the income levels of rural households. An upsurge in income levels subsequently engenders a heightened demand for urban services and functionalities. Moreover, through

the facilitation of entrepreneurial support, small enterprises across various sectors, including tourism, industry, and agriculture, are poised for significant growth. Another essential prerequisite for the successful realization of the regional network strategy is the enhancement of collaboration and organizational synergy among governmental entities. This article posits that the absence of coherence and coordination among the pertinent organizations results in diminished efficiency and accountability among the managers tasked with the execution of projects and plans, particularly within the rural system context.

Conclusion

Regarding the requirements and key priorities for the regional network approach's realization, there are four different points of view. These include: enhancing the village's significance and position in development planning; switching to a network plan in rural development planning and fortifying its executive structure; allocating funds that create jobs to the network approach's priorities; and, lastly, enhancing the coordination and synergy of the implementation bodies.

نهادینه سازی کاربست رویکرد شبکه منطقه ای در برنامه ریزی توسعه مورد مطالعه: طرح آبادانی و پیشرفت منظومه روستایی طارم در استان زنجان

اصغر طهماسبی^{۱*}، فاطمه رضایی^۲، فرهاد عزیزپور^۳

۱. دانشیار جغرافیای انسانی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران (نویسنده مسئول).
۲. دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.
۳. دانشیار جغرافیای انسانی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

چکیده

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۷/۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۱/۰۳

رویکرد شبکه منطقه ای تلاش دارد تا با تقویت پیوندهای روستایی- شهری، بستر توسعه یکپارچه روستایی- شهری را فراهم سازد. علیرغم پیشینه مطالعاتی غنی و تجربیات طرح های اجرایی متعدد، کاربست رویکرد شبکه منطقه ای در کشور در عمل دچار مسائل و چالش هایی شده است. تحقیق حاضر با بهره گیری از مدل کیو و با تمرکز بر طرح پیشرفت و آبادانی منظومه روستایی طارم در استان زنجان، به بررسی الزامات و اولویت های رویکرد شبکه منطقه ای در برنامه ریزی توسعه کشور از دیدگاه خبرگان، مسئولین، کارشناسان دستگاه های اجرایی، مشاوران و تسهیلگران طرح پرداخته است. بدین منظور ابتدا فضای گفتمان الزامات تاثیرگذار در تحقق رویکرد شبکه منطقه ای از طریق مصاحبه نیمه ساختاریافته و بررسی منابع استخراج و پس از پالایش اولیه در ۳۱ عامل کلیدی در غالب ۶ بُعد محیطی- اکولوژیک، ساختاری- نهادی، آموزشی، اقتصادی، کالبدی- فضایی و اجتماعی دسته بندی شد. سپس ۲۵ نفر از خبرگان و کنشگران کلیدی طرح به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند و گویه های استخراج شده را با بهره گیری از جدول کیو اولویت بندی کردند. داده های جمع آوری شده در نرم افزار KADE و با روش تحلیل مولفه های اصلی PCA و چرخش واریماکس مورد تحلیل قرار گرفتند. بر اساس یافته های تحقیق می توان مطرح کرد که چهار نوع دیدگاه در خصوص الزامات و اولویت های کلیدی در تحقق رویکرد شبکه منطقه ای وجود دارد که به ترتیب شامل: ارتقای جایگاه و اهمیت روستا در برنامه ریزی توسعه، تغییر رویکرد به برنامه شبکه ای در برنامه ریزی توسعه روستایی و تقویت ساختار اجرایی آن، هدایت منابع مالی اشتغال زایی به اولویت های رویکرد شبکه ای و در نهایت تقویت هماهنگی و هم افزایی دستگاه های اجرای هستند. از سوی دیگر، ظرفیت سازی و توانمندسازی جوامع محلی در هر چهار دیدگاه مورد توافق و تاکید بوده است.

واژگان کلیدی:

روابط شهر و روستا، رویکردی شبکه منطقه ای، منظومه های روستایی، طارم.

۱. مقدمه

اهداف ۱۰ گانه توسعه پایدار خواستار کاهش نابرابری ها در سراسر جهان است (United Nations, 2017: 51). وجود نابرابری های روستایی- شهری به عنوان یک مشکل نظری و عملی مهم در دستیابی به رشد پایدار هر کشور به ویژه تخصیص مناسب و موجه منابع و اعتبارات باقی مانده است (Goletsis & Chletsos, 2011: 179, Liue et al).

325: 2013). شهر و روستا مانند دو جزء متفاوت در یک سیستم پویا (Yu et al., 2014: 177) از بخش‌های کلیدی ناحیه به شمار می‌روند. تمایز بین این دو منطقه با معیارهای زیادی قابل توصیف است، اما هیچ تعریف جامعی برای آنها وجود ندارد (Bibby & Shepherd, 2004: 41, Liu et al., 2013: 325). در واقع، روستا دیگر مفهومی در تقابل با مناطق شهری نیست و با هم یک سیستم منطقه‌ای را می‌سازند که از تعامل علوم انسانی، اقتصاد، منابع و محیط زیست تشکیل شده است (Liu, 2020: 1120–1133). سکونتگاه‌های شهری و روستایی اگر چه از نظر فیزیکی از یکدیگر جدا هستند اما روابط تنگاتنگی بین آنها حاکم است و بررسی توأم آنها را جهت برنامه‌ریزی جامع ضروری می‌سازد، و اهمیت توجه به مناسبات بین این دو منطقه بدانجاست که بسیاری معتقدند که فهم و تعدیل پویایی جریان فقر در کشورها به ویژه در کشورهای در حال توسعه که در معرض شهرنشینی شتابان قرار دارند تنها در قالب تاکید بر نحوه و دامنه روابط متقابل و تعامل میان عرصه‌های روستایی و شهری قبل فهم و چاره‌جویی است (امینی و رفیعی، ۱۳۹۸: ۹۶). بر این اساس استدلال می‌شود که استراتژی‌های توسعه روستایی در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران باید به توسعه پیوندهای روستایی و شبکه‌های روابط بین روستاها توجه داشته باشد و سیاست روستایی باید در قالب شبکه‌ای بازسازی شود (Radulescu et al., 2008: 113). اما عواملی از جمله مهاجرت دائمی جوانان روستایی به مناطق شهری که اغلب در دوره گذار از عصر حاکمیت اقتصاد کشاورزی به اقتصاد صنعتی اتفاق می‌افتد، منجر به ضعیف شدن پیوند بین مناطق روستایی و شهری شده است (Liorent-Bedmar et al., 2021: 309, Vaishar et al., 2020: 571, Li et al., 2019: 139). به صورت کلی در عصر حاضر بازاندیشی در سیاست‌های توسعه روستایی باید با تمرکز بر بازسازی ساختار روابط اجتماعی انجام شود (Lombardi et al., 2020: 16). عدم توازن (بی‌تعادلی) در توسعه شهر و روستا موجب شد گرایش به سمت از بین بردن شکاف بین این دو کانون در برنامه‌ریزی‌های توسعه در سطوح ناحیه‌ای و منطقه‌ای پیدا شود و سیاست‌هایی اتخاذ گردد که اعتماد به نفس ساکنان روستایی را افزایش دهد و توسعه روستایی-شهری متعادل با اجرای برنامه‌ریزی یکپارچه را ترویج کند (Jiang & Zhang, 2011: 6729). در همین ارتباط منظومه روستایی به مثابه کوچکترین واحد شبکه محلی، مفهومی است که در چارچوب رویکرد منطقه‌ای، به عرصه‌ای روستایی-شهری گفته می‌شود که در مطالعات فضایی سطح‌بندی روستاهای کشور (۱۳۸۸)، به عنوان سطحی بالاتر از مجموعه و پایین‌تر از ناحیه قرار می‌گیرد (سعیدی، ۱۳۹۲: ۱۵). از این رو، طرح توسعه منظومه روستایی، طرحی به منظور توسعه یکپارچه، هماهنگ، فراگیر و پایدار سکونتگاه‌های روستایی از طریق انتظام فضایی منظومه در قالب شبکه‌های محلی و ناحیه‌ای و با تاکید بر روابط و پیوندهای روستایی-شهری تدوین شده است. افزون بر این، محتوای این طرح بر ترغیب حکمروایی محلی از طریق مشارکت مردمی و تقویت فعالیت‌ها، روابط و مناسبات کارآمد اجتماعی-اقتصادی واحدهای سکونتگاهی منظومه، هم به لحاظ درونی و بین سکونتگاهی و هم از نظر برونی و بین منظومه‌ای تاکید دارد (شرح خدمات طرح توسعه منظومه روستایی، ۱۳۹۷). از این رو، استان زنجان و شهرستان طارم به عنوان مکان هدف و به عنوان پایلوت برای اجرای این طرح در سال ۱۳۹۴ در نظر گرفته شد، و تلاش دارد از طریق توسعه یکپارچه، هماهنگ، فراگیر به پایداری سکونتگاه‌های روستایی بیانجامد (معاونت عمران روستایی بنیاد مسکن، ۱۴۰۲). با این وجود کاربریست رویکرد شبکه منطقه‌ای در طرح منظومه روستایی طارم زنجان نهادینه نشده و

اغلب با چالش‌های اجرایی متعددی مواجه بوده است. همچنین از آنجایی که منظومه‌های روستایی-شهری همچون هر نظام فضایی، به سبب روند اثرگذاری-اثرپذیری عوامل و نیروهای درونی و بیرونی، پیوسته در معرض دگرگونی قرار دارند. در این راستا، دگرگونی اندیشیده و هدفمند در جهت بهبود اجزا و نیز کلیت این گونه نظام‌ها در قالب برنامه‌ریزی فضایی، قاعدتا می‌تواند به عنوان راهبردی در مسیر توسعه مورد عمل قرار گیرد، حال آنکه تحول نیاندیشیده و خود به خودی، از آنجا که در بطن خود اهدافی در راستای هماهنگی و پیوستگی اجزای تشکیل دهنده نمی‌پروراند، آشکارا از فرایند توسعه بدور می‌ماند (سعیدی، ۱۳۹۱: ۱۲-۱۳). با توجه به مسایل مطرح شده، منظومه روستایی طارم زنجان به عنوان نمونه مورد مطالعه که شامل نقاط مختلف روستایی و شهری است و نیازمند شناسایی الزامات و اولویت‌های کلیدی رویکرد شبکه منطقه‌ای در برنامه‌ریزی توسعه است، در نظر گرفته شده تا زمینه‌های دستیابی به توسعه پایدار محدوده مورد مطالعه فراهم گردد. در مطالعات طرح پیشرفت و آبادانی شهرستان طارم با بهره‌گیری از رویکرد شبکه منطقه‌ای، ظرفیت‌ها و محدودیت‌های طبیعی و اقتصادی و اجتماعی منطقه شرایط فضایی مورد بررسی قرار گرفته و مبتنی بر آن پیش‌رانه‌های کلیدی توسعه سازمان فضایی و کاهش نابرابری‌های فضایی منطقه ارائه شده است. فاز اجرایی طرح نیز با تمرکز بر پیش‌رانه‌های کلیدی شناسایی شده از سال ۱۳۹۸ آغاز شده است. مطالعه حاضر با هدف شناسایی چالش‌های اجرایی و عملیاتی کردن رویکرد برنامه‌ریزی شبکه‌ای از منظر دست اندرکاران کلیدی طرح طراحی گردید. بر این اساس تحقیق حاضر در پی پاسخ به این سوال کلیدی است که:

- الزامات و اولویت‌های تحقق رویکرد شبکه منطقه‌ای در برنامه‌ریزی توسعه کشور با تمرکز بر طرح منظومه روستایی طارم زنجان کدامند؟

۲. پیشینه و چارچوب نظری

به طور کلی پیوندهای شهری و روستایی طیف گسترده‌ای از موضوعات را در حوزه برنامه‌ریزی شهری و سرزمینی، مانند تقویت شهرهای کوچک و متوسط پوشش می‌دهد و به جریان‌های فضایی مردم، سرمایه، کالاها، خدمات، جریان‌های بخشی و مالی و اطلاعات بین مناطق روستایی و شهری نیز گفته می‌شود (Tacoli, 1998). از این رو، نظریات روابط شهر و روستا به طور عمده سه گرایش را نشان می‌دهد: توسعه شهری محور، توسعه تعاملی شهری-روستایی و توسعه روستایی محور (Phillipson et al., 2019: 234). نظریه‌های مرتبط با پیوند شهر و روستا توسط سوسیالیست-های آرمان‌گرایانه، یکپارچگی شهری-روستایی توسط مارکسیست‌ها و ساختار دوگانه شهری-روستایی از مدل لوئیس-رانیس-فی و همچنین توسعه هماهنگ شهری و روستایی توسط مدل دستاکوتا و مدل شبکه منطقه‌ای ارائه شده است (Lysgard, 2019: 10-17). همچنین نظریات و مدل‌های کلاسیک روابط شهر و روستا مانند مکان مرکزی، قطب رشد، مرکز-پیرامون، آگروپلین (آگروپولیتن که به شهر کوچک واقع در منطقه روستایی به عنوان جایگاه اصلی فعالیت‌های غیرکشاورزی و وظایف سیاسی-اداری نگریسته می‌شود، نه به عنوان قطب رشد) و کارکرد شهری در توسعه روستایی هر کدام در بستر زمانی و مکانی شکل گرفته‌اند (امین‌زاده رشک رضوانی و همکاران، ۱۴۰۰: ۸۳-۸۴). در پاسخ به ناکامی‌های ناشی از نظریات و مدل‌های کلاسیک، رهیافت‌های جدید برنامه‌ریزی فضایی (روابط شهری و

روستا) شامل رویکرد اکولوژیکی، رویکرد شبکه منطقه‌ای، رویکرد مشارکتی، رویکرد ارتباطی، رویکرد تعاملی، رویکرد راهبردی فضایی، رویکرد نهادگرایی جدید و حکمروایی خوب و عدالت فضایی در مقاطع مختلف مطرح شده است (صرامی، ۱۳۸۴: ۳۱-۳۴). این رویکردها بر عکس رویکردهای کلاسیک در ویژگی‌هایی همچون غیرمتمرکز، از پایین به بالا، انسان محور، و مشارکتی مشترک هستند و توسعه روستایی را هماهنگ با توسعه شهری قلمداد کرده‌اند (امین‌زاده رشک رضوانی و همکاران، ۱۴۰۰: ۸۳-۸۴).

در این راستا، رویکرد شبکه منطقه‌ای، راهبردی است که مدل شبکه‌ای یا مدل خوشه‌ای نامیده می‌شود و بر اساس اندیشه‌های جان فریدمن (نظریه مرکز-پیرامون)، توسط مایکل داگلاس^۱ در اواخر دهه ۱۹۹۰، یعنی بیش از دو دهه پس از طرح توسعه اگروپولیتن مطرح شد. در چارچوب این راهبرد، به جای نظام سلسله مراتبی مرکب از مراکز جمعیتی واقع در سطوح مختلف و بر اساس کارکرد آن مراکز، مجموعه‌ای از مراکز هم سطح، به صورت خوشه‌ای، شبکه‌ای را به وجود می‌آورند که با سایر مراکز و بر اساس فعالیت‌های کلیدی در ارتباط هستند و در معرض کنش و واکنش متقابل و دو سویه خواهند بود (سعیدی و تقی‌زاده، ۱۳۸۴: ۳۸). راهبرد شبکه منطقه‌ای در چارچوب پیوندهای روستایی-شهری، در پی تحقق توسعه یکپارچه عرصه‌های شهری و روستایی و کاهش فقر از طریق افزایش توان اقتصاد محلی در شبکه‌ای از ارتباطات با اقتصاد منطقه‌ای، ملی و جهانی است (ابراهیم‌زاده و موسوی، ۱۳۹۴). مفهوم شبکه منطقه‌ای به ظرفیت‌های محلی برای نظم‌دهی به فعالیت‌های شهری و روستایی و بر تامین زیرساخت‌های هر دو سکونتگاه‌های شهری و روستایی تاکید کرده است (Akkoyunlu, 2015: 30). در حقیقت اجرای نظام سکونتگاه‌های روستایی و شهری نمی‌توانند مستقل از هم عمل کنند، به عنوان نمونه نمی‌توان در یک منطقه انتظار برخورداری از شهرهای سالم بدون وجود روستاهای توسعه یافته داشت (طالشی و حیدری، ۱۳۹۴: ۱۰۴). این رویکرد با تاکید بر ۷ جنبه کلیدی اقتصاد منطقه‌ای زیر، چرخه مطلوب توسعه را به وجود می‌آورد:

بازاریابی تولیدات، ارائه اطلاعات، توزیع نهاده‌ها، بازاریابی سرمایه، بازاریابی نیروی انسانی، زیربنای فیزیکی، و بالاخره خدمات حمل و نقل. در چارچوب این رویکرد، جریان‌ها اهمیت زیادی دارند و گروه‌های شهری و روستایی به صورت یکسان مورد توجه قرار داده می‌شوند. از این رو، چنانچه بتوان جریان‌ها، پیوندهای موجود بین کانونهای جمعیتی را به درستی به تصویر کشید و روند آتی جریان‌های مختلف آنها را با توجه به چشم‌اندازهای ملی و جهانی ترسیم کرد، می‌توان امیدوار بود که سیاست‌های مناسب برای توسعه مناطق از قابلیت تدوین برخوردار گردد (سعیدی و تقی‌زاده، ۱۳۸۴: ۳۳-۴۷).

براین اساس برخی پژوهش‌های انجام شده در ارتباط با موضوع پژوهش در دسترس است که به اختصار به چند مورد از آنها اشاره شده است:

حسینی و ریاحی (۱۳۹۸) در پژوهشی تحت عنوان "تحلیل شبکه‌ای جریان‌های فضایی حاکم بین شهر و سکونتگاه‌های روستایی دهستان زبرخان شهرستان"، به این نتایج دست یافتند که عدم توزیع مناسب خدمات و امکانات و نبود تعادل فضایی سبب‌ساز افزایش جابه‌جایی و حرکت بین سکونتگاه‌های انسانی در سطح دهستان شده است. همچنین

¹ Douglas

نتایج حاصل از تحلیل جریان‌ها بیانگر آن است که الگوی جریان‌ها به صورت روابط یکسویه است و پیوندهای مکمل، دوسویه و هم‌افزا شکل نگرفته است. امینی و رفیعی (۱۳۹۸)، در پژوهشی با محوریت موانع شکل‌گیری پیوندهای روستایی-شهری در بخش مرکزی شهرستان شهریار، به این نتایج دست یافتند که تحقق پیوندهای روستایی-شهری در نظام یکپارچه روستایی-شهری امکان‌پذیر است. در این نظام نقش‌پذیری روستاها و شهرها، وابسته به شرایط و منابع محیط و تاحد زیادی متأثر از اصلاحات ساختاری در نظام اجتماعی-اقتصادی است، که در این بین نظام سیاستگذاری کلیدی‌ترین عامل است. سپس شفیعی ثابت و میرواحدی (۱۳۹۹)، به بررسی الگوی برنامه‌ریزی توسعه روستایی با تأکید بر پارادایم‌های نوین در شهرستان‌های پاکدشت و ری پرداختند و به این نتایج دست یافتند که برنامه‌ریزی مجزا و متخصص محور به لحاظ توانمندسازی، ظرفیت‌سازی و نوع مشارکت روستاییان در توسعه سکونتگاه‌های روستایی اثرگذار نبوده و تأثیرات بسیار کمی در ارتقای شاخص‌های توسعه سکونتگاه‌های روستایی در ابعاد مختلف داشته است. از این رو، در تبیین الگوی بهینه برنامه‌ریزی توسعه تغییر رویکرد از عقلایی‌گرایی به ارتباطی، واگذاری به بخش خصوصی و سازمان‌های مردم‌نهاد و در این غالب توجه به توانمندسازی و ظرفیت‌سازی ساکنان روستایی، مشارکت، ارتقای سرمایه اجتماعی، یکپارچگی فعالیت‌ها و سازگاری بین آنها و تنظیم روابط عناصر قدرت در راستای توسعه پایدار پیشنهاد شد. از سوی دیگر، غلامی نورآباد و همکاران (۱۴۰۱)، در پژوهشی به این نتایج دست یافتند که مشارکت در تصمیم‌گیری بر حکمروایی هوشمند شهری تأثیر مثبت و مستقیمی دارد. در سال (۱۴۰۰)، زیاری و کانونی به این نتایج دست یافتند که مداخله ساکنین، افزایش تعداد سازمان‌های مردم‌نهاد و تشکیل سازمان‌های داوطلب از عوامل کلیدی در تاب‌آوری اجتماعی محسوب می‌شوند. میرنیکان و همکاران (۱۴۰۲)، در پژوهشی با محوریت تحلیل شبکه روابط سکونتگاه‌های روستایی دهستان جیرده، بخش مرکزی شهرستان شفت، به این نتایج دست یافتند که انسجام و همکاری شبکه‌ای اندکی بین روستاهای مورد مطالعه در سطح دهستان وجود دارد. میزان پایین شاخص تراکم در سطح شبکه یا دوسویگی نشان می‌دهد که روابط اندک و بیشتر جریان‌های یک سویه و به سمت شهر مورد مطالعه است. از سوی دیگر، شیری و همکاران (۱۴۰۳)، به بررسی مشارکت مردم در تهیه طرح هادی روستایی در شهرستان دهگلان، پرداختند و به این نتایج دست یافتند که از نظر پاسخگویان، شاخص فنی و کالبدی از اهمیت بیشتری برخوردار است و همچنین شاخص‌های ارزیابی مشارکت مردم در وضعیت پایین‌تر از حد متوسط برخوردار بود و ناپایدار ارزیابی شده است.

مطالعات در سطح بین‌المللی گسترده است، به عنوان نمونه سی‌فورد^۱ (۲۰۱۲) اظهار می‌کند در شبکه‌های مربوط به گردشگری، سازمان‌ها و بنگاه‌های پر قدرت، شبکه‌ها را تحت نفوذ خود دارند، بنابراین پیشنهاد شده سازمان‌ها و بنگاه‌های کم قدرت با مدیریت تبادلات دوجانبه می‌توانند سهم بیشتری در شبکه‌ها داشته باشند. گاردنر^۲ (۲۰۱۴) در پژوهشی با عنوان "توسعه منطقه‌ای پایدار: چارچوب ارزیابی پایداری توسعه و برنامه‌های توسعه یکپارچه منطقه و شهری"، به این

^۱ Ford

^۲ Gardener

نتیجه رسید که برنامه ریزی مجزا و غیریکپارچه به پایداری توسعه منجر نمی شود و در ابعاد مختلف آن اثرات منفی بر جای می گذارد. اکویونلا^۱ (۲۰۱۵) با بررسی پتانسیل های پیوندهای روستایی-شهری برای تجارت و توسعه پایدار، به این نتیجه رسیده است که تقویت پیوندهای روستایی-شهری می تواند ایفا کننده نقش حیاتی در کاهش فقر و توسعه کشورها باشد. ون لیون^۲ (۲۰۱۸) در پژوهشی با عنوان "تعاملات شهری و روستایی مهمتر از همیشه"، به جریانی که بین مناطق روستایی-شهری وجود دارد و چالش های پیش روی آن می پردازد و مطرح می کند که مسائل اقتصادی در این جریانات مهمترین نقش را دارند. ویلی ژانگ و همکاران^۳ (۲۰۲۰) در پژوهشی با عنوان "الگوهای مکانی و عوامل تعیین کننده شبکه های جریان جمعیت در چین" با استفاده از روش تجزیه و تحلیل شبکه اجتماعی به مطالعات جریان جمعیتی پرداخته اند. از سوی دیگر، در پژوهش دیگر، مشخص شد که وجود جریان های روستایی-شهری که میان روستاها و نقاط شهری شکل گرفته، به مثابه یک عامل بنیادین سرچشمه بسیاری از تحولات اقتصادی در سکونتگاه های روستایی و شهری است (Muloi et al., 2022). وانگ و همکاران^۴ (۲۰۲۳) سیستم منطقه ای روستایی را در شهرستان یانچی در شمال چین، مورد تجزیه و تحلیل قرار می دهند که به صورت آبشاری قطب های توسعه را به عنوان گره، میدان ها را به عنوان حوزه نفوذ و مناطق را به عنوان نوع منطقه کنترل به هم متصل می کند و با توجه به نتایج منطقه بندی برای توسعه روستایی، پیامدهای مربوط به احیا ارائه می دهند.

۳. روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی و از جهت داده های جمع آوری و تحلیل شده از نوع کیفی و کمی است. بر همین اساس از آنجایی که هدف تحقیق حاضر شناسایی نقش و اهمیت کنشگری و مداخله دست اندرکاران کلیدی در تحقق رویکرد شبکه منطقه ای است، برای دستیابی به این هدف از روش کیو استفاده می شود.

هدف اصلی این روش شناخت الگوهای ذهنی است، نه شمارش تعداد افرادی که تفکرات مختلفی دارند. از این نظر میتوان گفت روش یاد شده روشی کیفی است، اما از آنجا که برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل عاملی و تحلیل مولفه های اصلی استفاده می شود، این روش به نوعی روش کمی نیز محسوب می شود. روش تحلیل عاملی اصلی ترین روش آماری برای تحلیل ماتریس داده های کیو است که در آن افراد به جای متغیرها دسته بندی می شوند. به همین دلیل روش کیو را روش ترکیبی (کمی-کیفی) می نامند. جامعه آماری پژوهش شامل ۲۵ نفر از خبرگان و کنشگران صاحب نظر است که به روش گلوله برفی انتخاب شدند و گویه های استخراج شده با بهره گیری از جدول کیو اولویت بندی شده است. همچنین قابل ذکر است، روایی گویه ها در روش کیو از اهمیت بالایی برخوردار است، زیرا گویه ها باید بتوانند به خوبی دامنه ای وسیع از دیدگاه ها و نگرش های مرتبط با موضوع تحقیق را پوشش دهند. برای سنجش روایی گویه ها در بسیاری از پژوهش ها از روایی محتوایی، روایی سازه و ظاهری استفاده می شود، ولی در

¹ Akkoyunlu

² Van Leeuwen

³ Zhang

⁴ Wang

پژوهش حاضر از روایی در فرایند کارت مرتب‌سازی استفاده شده است. به این صورت که افراد شرکت‌کننده گویه‌ها را بر اساس درجه اهمیت با موافقت مرتب می‌کنند. این فرایند به شناسایی گویه‌هایی که شاید نامرتب یا غیرضروری باشند نیز کمک می‌کند. برخی مراحل انجام روش کیو را به ۵ مرحله و برخی نیز به ۲ مرحله دسته‌بندی کرده‌اند. در این پژوهش از فرایند پنج مرحله‌ای کیو به شرح شکل (۱) استفاده شده است.

شکل ۱. مراحل اجرای طرح پژوهش بر اساس مدل کیو (منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۲)

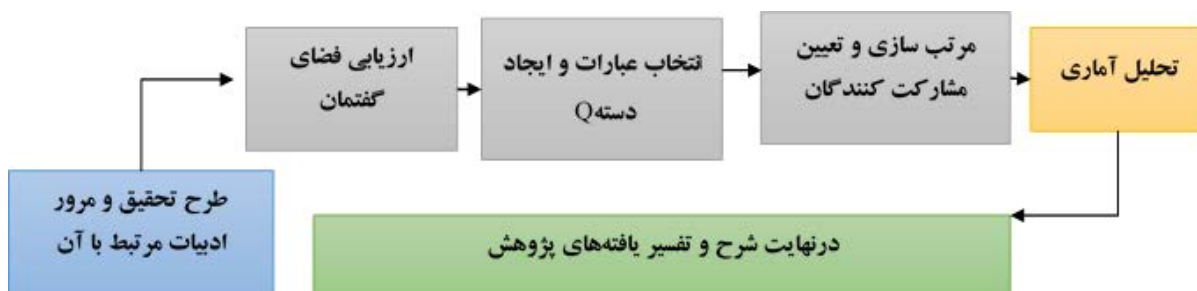

Figure 1. The stages of implementing the research plan based on the Q model
(Source: Research output, 2023)

در مطالعات کیو به جای تاکید بر توزیع داده‌ها بر سوال شوندگان تاکید دارد. در این پژوهش گزاره‌های مرتبط با مجموعه اولویت‌ها و مداخلات کلیدی در تحقق رویکرد شبکه منطقه‌ای از طریق مصاحبه نیمه ساختارمند با خبرگان دستگاه‌های اجرایی، مشاوران و تسهیلگران در طرح آبادانی و پیشرفت منظومه‌های روستایی و همچنین خبرگان دانشگاهی جمع‌آوری شده است که پس از پالایش و دسته‌بندی ۳۱ گزاره در قالب ۶ مولفه استخراج شده است (جدول ۱). معیارهای انتخاب ۳۱ گزاره از مولفه‌های اولیه بر اساس تعریف موضوع تحقیق، جمع‌آوری گویه‌ها، پالایش گویه‌ها، ارزیابی توسط خبرگان، تدوین نهایی مجموعه گویه‌ها، پیش آزمایش گویه‌ها و کارت مرتب‌سازی است.

جدول ۱. الزامات کلیدی در تحقق رویکرد شبکه منطقه‌ای (منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۲)

مولفه‌ها	شاخص‌ها
ساختاری نهادهی	۱. تقویت ساختارهای اجتماعی روستائیان در جهت تقسیم کار و تقسیم قدرت در نظام فعلی جامعه روستایی
	۲. تغییر در فرایند برنامه‌ریزی روستایی مبتنی بر رویکرد برنامه‌ریزی شبکه‌ای طرح منظومه
	۳. جایگزینی نظام بودجه‌بندی بخشی دستگاه‌های اجرای با رویکرد برنامه‌ریزی و بودجه بندی فرابخشی
	۴. ایجاد کنش پیوسته بین دستگاهی
	۵. توام کردن و عدم تفکیک فرایند تهیه و اجرای طرح منظومه

آمایش فضا و ژئوماتیک

۶. تقویت ساختار اجرایی، هماهنگی و نظارتی اجرای طرح منظومه	اولویت ها و مداخلات کلیدی در تحقق رویکرد شبکه منطقه ای	آموزشی
۷. سازماندهی گروه های تسهیل گری ارتباط با روستاییان		
۸. ظرفیت سازی و توانمندسازی جوامع محلی		
۹. آموزش و تقویت نظام خدمات مشاوره ای		
۱۰. آموزش مدیران و تصمیم گیرندگان در زمینه رویکرد شبکه ای و الزامات آن	اقتصادی	محیطی - اکولوژیک
۱۱. تهیه و توزیع مطالب آموزشی ساده از مبانی نظری رویکرد شبکه منطقه ای		
۱۲. توسعه فعالیت های آموزشی، اطلاع رسانی در جهت ارتقای جایگاه روستا در فرایند توسعه		
۱۳. توسعه آموزش های شغلی و کارآفرینی در روستاهای منطقه		
۱۴. تقویت و توسعه آموزش تسهیل گران		
۱۵. تسهیل دسترسی روستاییان به تسهیلات بانکی		
۱۶. تخصیص بودجه و ردیف اعتباری دولتی به طرح منظومه		
۱۷. اولویت بخشی به شکل گیری زنجیره های تولید در تخصیص منابع		
۱۸. تقویت هماهنگی در اولویت بخشی و تخصیص اعتبارات دستگاه های اجرای با سایر نهادهای فعال در توسعه روستایی		
۱۹. تسهیل و هدایت منابع مالی روستایی به فعالیت های تولیدی و اشتغال زایی		
۲۰. حمایت از فعالیت کارآفرینان و پیشینیان مشاغل روستایی		
۲۱. تسهیل و حمایت از سرمایه گذاری بخش خصوصی	کالبدی - فضایی	اجتماعی
۲۲. شناخت دقیق و کامل پتانسیل های منطقه		
۲۳. توجه به حفظ پیوستگی و پایداری زیست محیطی اکوسیستم ها در برنامه ریزی طرح منظومه		
۲۴. اولویت بخشی به فعالیت ها اقتصاد سبز و سازگار با محیط		
۲۵. تقویت برنامه های حمایت و حفاظت از محیط زیست در کنار برنامه های توسعه اقتصادی	کالبدی - فضایی	اجتماعی
۲۶. رفع موانع و محدودیت های فیزیکی ارتباط سکونتگاه ها		
۲۷. تقویت پیوندها و انسجام فضایی سکونتگاه های شهری و روستایی		
۲۸. تقویت زیرساخت مناسب (جاده، تلفن، اینترنت، ...)	کالبدی - فضایی	اجتماعی
۲۹. تقویت همکاری و مشارکت جامعه محلی با همدیگر		
۳۰. تقویت اعتماد جامعه محلی به دستگاه های اجرایی		
۳۱. تقویت انسجام و همکاری سازمانی بین دستگاه های دولتی	کالبدی - فضایی	اجتماعی

Table 1. Key requirements in realizing the regional network approach
(Source: Research output, 2023)

برای دسته بندی گزاره های منتخب، جدول کیو با ۳۱ خانه به گونه ای تنظیم گردید که بتواند مجموعه عبارات را در یک توزیع نسبتاً نرمال از به شدت با اهمیت (۳) تا به شدت کم اهمیت (۳-) رتبه بندی کند. حال بایستی از مشارکت کنندگان خواسته می شد که عامل های نمونه کیو را براساس میزان اهمیت آنها در جدول توزیع کنند. از آنجا که تعداد گزاره ها زیاد بود، ابتدا از افراد خواسته شد که عبارات را به سه دسته ی کلی (مهم، متوسط و بی اهمیت)

تقسیم کنند و سپس جدول کیو در اختیار آنها قرار می‌گرفت تا نسبت به مرتب کردن گزاره‌ها در جدول اقدام کنند (شکل ۲).

شکل ۲. نمونه‌ای از جدول کیو، تکمیل شده توسط پاسخگویان

خواهشمند است ۲۱ کارت دریافتی را برحسب میزان اهمیت آن در خصوص اولویت‌ها و مداخلات کلیدی در تحقق رویکرد شبکه منطقه‌ای در خانه‌های جدول زیر جای دهید. لطفاً در هر خانه فقط یک کارت قرار گیرد. برای سهولت ابتدا کارتها را به سه دسته مهم، حد وسط و بی اهمیت تقسیم بندی کنید.

سن: ۴۸ تحصیلات: کارشناسی شغل: کارمند نام سازمان محل کار: فرمانداری ساوجبلاغ

نوع کش گر: ۱- کارمند دستگاه های اجرایی ۲- مشاوران و تسهیلگران ۳- اساتید و دانشجویان دکتری

نظری ندارم						
۳	۲	۱	۰	۱	۲	۳
به شدت با اهمیت	خیلی با اهمیت	کم اهمیت	اهمیت متوسط	اهمیت زیاد	خیلی با اهمیت	به شدت با اهمیت
۱۱- توجه به حفظ پیوستگی و پایداری زیست محیطی اکوسیستم‌ها در برنامه ریزی طرح منطقه	۱۰- تقویت مداخلات در اوج بخشی و تخصیص اعتبارات دستگاههای اجرایی با سایر نهادهای فعال در توسعه روستایی	۱۲- جایگزینی نظام بودجه بندی بخشی دستگاههای اجرایی با رویکرد برنامه ریزی و بودجه بندی فرایضی بخشی	۸- سازماندهی گروههای تسهیل گری ارتباط با روستاییان	۹- توسعه آموزشهای شغلی و کارآفرینی در روستاهای منطقه	۷- تغییر در فرایند برنامه ریزی روستایی مبتنی بر رویکرد برنامه ریزی شبکه ای طرح منطقه	۴- اولویت بخشی به شکل گیری زنجیره های تولید در تخصیص منابع
۲۴- توان کردن و عدم تفکیر فرایند تهیه و اجرای طرح منطقه	۶- تقویت پیوندها و انسجام فضایی سکونتگاههای شهری و روستایی	۲۲- تقویت اعتماد جامعه محلی به دستگاههای اجرایی	۱۸- آموزش و تقویت نظام خدمات مشاورهای	۲۱- تقویت برنامه های حمایت و حفاظت از محیط زیست در کنار برنامه های توسعه اقتصادی	۲۵- آموزش مدیران و تصمیم گیرندگان در زمینه رویکرد شبکه ای و اثرات آن	
	۱- تقویت ساختارهای اجتماعی روستاییان در جهت تقسیم کار و تقسیم قدرت در نظام فعلی	۲- تقویت ساختار اجرایی، هماهنگی و نظارتی اجرای طرح منطقه	۵- شناخت دقیق و کامل پتانسیل های منطقه	۱۴- تقویت و توسعه آموزش تسهیلگران		
	۱۹- تسهیل دسترسی روستاییان به تسهیلات بانکی	۲۰- تهیه و توزیع مطالب آموزشی ساده از مباحث نظری رویکرد شبکه منطقه ای	۲۶- تخصیص بودجه و رتبه اعتباری دولتی به طرح منطقه	۱۵- تسهیل و هدایت منابع مالی، روستایی به فعالیت های تولیدی و اشتغال زایی		
	۳- توسعه فعالیت های آموزشی، اطلاع رسانی در جهت ارتقای جایگاه روستا در فرایند	۱۷- ایجاد کش پیوسته بین دستگاهی	۱۶- اولویت بخشی به فعالیت ها اقتصاد سبز و سازگار با محیط			
	۲۱- تقویت زیرساخت مناسب (جاده، تلفن، اینترنت، و...)	۲۸- رفع موانع و محدودیت های فیزیکی ارتباط سکونتگاهها	۲۹- تقویت انسجام و همکاری سازمانی بین دستگاههای دولتی			
		۲۰- حمایت از فعالیت کارآفرینان و پیشنیان مشاغل روستایی				

Figure 2. An example of Q table, completed by the respondents

داده‌های کیو را می‌توان هم در نرم افزار اختصاصی خود (Zabala, 2014) و هم در نرم‌افزار تجزیه و تحلیل آماری وارد و تجزیه و تحلیل کرد. روش تحلیل عاملی اصلی‌ترین روش آماری برای تحلیل ماتریس داده‌های کیو است که در آن افراد به جای متغیرها دسته‌بندی می‌شوند. مبنای این روش نیز همبستگی بین افراد براساس دیدگاه‌هایشان نسبت به گویه‌های تحقیق است. در این مطالعه از نرم افزار KADE و روش تحلیل مولفه‌های اصلی PCA با چرخش واریماکس استفاده شد.

سپس از مشارکت کنندگان خواسته شد که عامل‌های نمونه کیو را بر اساس میزان موافقت و مخالفت در کردار توزیع کنند. برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار KADE استفاده شده است. در مرحله اول استفاده از نرم افزار KADE

محقق باید فایل داده ها را وارد کند. نرم افزار با ایجاد ماتریس، همبستگی را محاسبه خواهد کرد. متغیرهای مشابه با همبستگی بین آنها نشان داده می شوند. برای اینکه یک عامل با عامل دیگر متمایز شود، ضریب همبستگی بین آنها باید کم باشد. مرحله دوم در نرم افزار KADE استخراج عامل ها است. نرم افزار KADE از روش نقطه مرکزی به طور خودکار راه حل های ریاضی را ارائه نمی کند، در صورت لزوم از روش تحلیل مولفه های اصلی کمک گرفته می شود (حسن نیا و دیگران، ۱۴۰۲: ۴۸۰). در مطالعه حاضر نیز عامل ها با استفاده از روش تحلیل مولفه های اصلی PCA استخراج شدند. مرحله سوم در نرم افزار KADE چرخش است. واریماکس به این دلیل انتخاب شد که به محقق اجازه می دهد، ساختارهای ساده تولید کند و مقدار ویژه واریانس عامل استخراج شده را به حداکثر برساند. در این مطالعه، چرخش واریماکس بر روی فاکتورهای انتخابی اعمال شد. مرحله چهارم در نرم افزار KADE شامل تعیین عامل ها است.

۴. یافته های تحقیق

جدول شماره ۲ پراکنش دسته بندی دیدگاه های ذهنی مشارکت کنندگان در موضوع تحقیق را در قالب ۴ گروه استخراجی به روش تحلیل مولفه های اصلی PCA با چرخش واریماکس نشان می دهد. بار عاملی افراد در ۴ عامل شناسایی شده، مقایسه شده و هر نفر در گروهی قرار می گیرد که در آن بارعاملی بزرگتری دارد. بدین منظور بار عاملی بیش از ۳۵ درصد به عنوان سطح قابل قبول در نظر گرفته شده است. در ستون ویژگی ها دو عدد حرف اول معرف سطح تحصیلات افراد (دکتری PH، فوق لیسانس MA، لیسانس BA) و یک حرف بعدی معرف کنشگران (کارمند E، مشاور و تسهیلگر C، اساتید و دانشجویان دکتری U) و عدد بعدی شماره پرسشنامه است.

جدول ۲. پراکنش دسته بندی دیدگاه های ذهنی مشارکت کنندگان در چهار گروه استخراجی به روش تحلیل مولفه های اصلی PCA با چرخش واریماکس

ردیف	Q-sort	فاکتور ۱	فاکتور ۲	فاکتور ۳	فاکتور ۴
۱	BAC1	۰/۷۶۵۱	-۰/۰۴۱۵	۰/۴۰۸۶	-۰/۱۰۶۳
۲	BAC4	۰/۸۰۷۱	۰/۰۸۲۵	۰/۲۶۱۸	-۰/۱۲۵۶
۳	BAC5	۰/۸۷۱۸	۰/۰۱۶۷	۰/۱۷۱۶	-۰/۰۱۱۴
۴	BAC6	۰/۸۷۲۶	-۰/۱۴۵۶	۰/۰۹۲۵	۰/۲۴۴۴
۵	BAE7	۰/۸۸۰۲	۰/۱۵۲۵	-۰/۰۰۲۹	۰/۱۰۹۵
۶	BAE8	۰/۸۵۳۷	۰/۰۵۲۷	-۰/۱۶۲۲	۰/۰۱۲۱
۷	BAE9	۰/۷۴۲۷	-۰/۰۰۷۳	-۰/۲۵۱۷	۰/۰۴۵۹
۸	MAE10	-۰/۰۲۰۹	۰/۲۵۶	۰/۲۷۷۱	۰/۷۸۵۴
۹	MAE11	-۰/۱۴۹۵	۰/۶۵۲۴	۰/۲۹۷۳	-۰/۳۶۸
۱۰	PHE12	۰/۰۸۳	۰/۳۳	۰/۰۹۱	۰/۰۶۹۴
۱۱	PHE13	-۰/۱۰۹۹	۰/۰۸۶۶	۰/۳۱۳۳	۰/۶۱۳۴
۱۲	MAE14	-۰/۰۲۰۴	۰/۲۳۳۲	۰/۴۶۸	۰/۳۲۶۴
۱۳	MAE15	۰/۱۴۸۶	۰/۰۳۴۴	۰/۷۰۵۲	۰/۲۶۴۶
۱۴	MAE16	۰/۷۰۵۵	-۰/۱۷۰۵	۰/۴۸۴	-۰/۱۰۹۹
۱۵	MAE17	-۰/۰۲۴۷	۰/۵۱۸۳	۰/۰۴۱	۰/۲۸۴۳
۱۶	PHC18	-۰/۱۵۳۸	۰/۷۷۸۵	-۰/۰۰۵۱	-۰/۰۴۰۲
۱۷	PHC19	-۰/۰۸۷	۰/۸۰۳۴	-۰/۰۰۳۶	۰/۰۶۰۱
۱۸	MAU20	۰/۲۵۲۸	۰/۴۴۸۴	-۰/۰۸۹۳	-۰/۴۲۲۱

آمایش فضا و ژئوماتیک

۰/۰۹۲۵	۰/۳۷۱۶	۰/۶۸۶۷	۰/۰۶۲۲۸	PHC21	۱۹
۰/۶۸۹۱	-۰/۰۴۴۳	۰/۱۱۸۵	۰/۱۲۷۱	PHU22	۲۰
-۰/۴۰۳۶	-۰/۷۰۶۴	-۰/۰۰۴۸	۰/۱۷۶۴	MAC23	۲۱
۰/۰۲۹۳	-۰/۲۲۲۹	۰/۷۹۶۶	۰/۰۳۳	PHU26	۲۲
۰/۰۷۲۳	۰/۸۱۲۵	-۰/۰۷۷۸	۰/۰۷۳	PHU27	۲۳
۰/۲۹۴۷	-۰/۰۸۷۴	-۰/۰۸۶۹	۰/۰۵۷۵	PHC28	۲۴
۰/۰۰۹۳	-۰/۱۷۲۲	۰/۸۱۷	۰/۰۳۴۳	PHU29	۲۵
۱۰	۱۲	۱۷	۲۲		%

Table 2- Distribution of the subjective views of the participants in four extractive groups by PCA principal component analysis method with Varimax rotation

جدول شماره ۳ میزان همبستگی را نشان می‌دهد. بررسی ماتریس همبستگی نشان می‌دهد که متغیرها با هم رابطه خوبی دارند. با توجه به جدول شماره ۳، بین گروه یک با سه گروه دیگر (گروه دو، سه، چهار) میزان همبستگی به ترتیب ۰،۰۲۵۶، ۰،۲۴۳۶، ۰،۰۶۴۷ و بین گروه ۲ با دو گروه دیگر (گروه سه، چهار) میزان همبستگی به ترتیب، ۰،۰۰۰۴ و ۰،۱۸۴۸ است و در نهایت میزان همبستگی گروه ۳ با گروه ۴، ۰،۲۳۰۴ است.

جدول ۳. میزان همبستگی گروه‌های استخراج شده

فاکتور ۴	فاکتور ۳	فاکتور ۲	فاکتور ۱	
۰/۰۶۴۷	۰/۲۴۳۶	-۰/۰۲۵۶	۱	فاکتور ۱
۰/۱۸۴۸	-۰/۰۰۰۴	۱	-۰/۰۲۵۶	فاکتور ۲
۰/۲۳۰۴	۱	-۰/۰۰۰۴	۰/۲۴۳۶	فاکتور ۳
۱	۰/۲۳۰۴	۰/۱۸۴۸	۰/۰۶۴۷	فاکتور ۴

Table 3. The degree of correlation of the extracted groups

براساس یافته‌های تحقیق می‌توان اذعان کرد که چهار نوع دیدگاه متفاوت در خصوص اولویت‌ها و مداخلات کلیدی در تحقق رویکرد شبکه منطقه‌ای در بین کنشگران مختلف وجود دارد که در ادامه به آن اشاره می‌شود:

❖ دیدگاه اول: ارتقا جایگاه و اهمیت روستا در برنامه‌ریزی توسعه روستا در فرایند توسعه

مطابق جدول (۴)، این دیدگاه متشکل از ۴ نفر از کارمندان دستگاه‌های اجرایی با بیشترین وزن، و ۴ نفر از مشاوران و تسهیلگران است. در این دیدگاه گزاره تقویت پیوندها و انسجام فضایی سکونتگاه‌های شهری و روستایی امتیاز ۲ و گزاره توسعه فعالیت‌های آموزشی، اطلاع‌رسانی در جهت ارتقای جایگاه روستا در فرایند توسعه امتیاز ۱ را به خود اختصاص داده است. تفاوت این دو گویه در دیدگاه اول با دیدگاه دوم، سوم و چهارم در امتیاز نرمال شده مشخص بوده و به ترتیب اعداد بالاتر از ۱،۲۳ و ۰،۸۵ را به خود اختصاص داده و همچنین آموزش مدیران و تصمیم‌گیرندگان در زمینه رویکرد شبکه‌ای و الزامات آن دارای اهمیت کمی است.

جدول ۴. گویه‌های متمایزکننده گروه یک نسبت به گروه دو، سه، چهار

Nm	گویه‌های متمایزکننده	فاکتور ۱		فاکتور ۲		فاکتور ۳		فاکتور ۴	
		Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV
۲۷	تقویت پیوندها و انسجام فضایی سکونتگاه‌های شهری و روستایی	۱/۲۳	۲	۰/۶۷۲	۱	-۰/۷۷۷	-۲	-۱/۲۲۷	-۲
۱۲	توسعه فعالیت‌های آموزشی، اطلاع رسانی در جهت ارتقای جایگاه روستا در فرایند توسعه	۰/۸۵	۱	۰/۰۳۱	۰	-۱/۳۵۶	-۲	-۰/۲۲۹	۰
۱۰	آموزش مدیران و تصمیم‌گیرندگان در زمینه رویکرد شبکه‌ای و الزامات آن	-۱/۶۴	-۲	۰/۸۳۶	۱	-۰/۵۰۱	-	۰/۷۵۳	۲

Table 4. Differentiating items of group one compared to group two, three, and four

❖ دیدگاه دوم: تغییر رویکرد به برنامه‌ریزی شبکه‌ای و تقویت ساختار اجرایی و هماهنگی

مطابق جدول (۵)، دیدگاه دوم که اعضای آن را ۳ نفر از دانشجویان و اساتید دکتری، ۳ نفر از مشاوران و تسهیل‌گران و ۳ نفر از کارمندان دستگاه‌های اجرایی تشکیل داده‌اند، براین باور است که یکی از مشکلات عدم تحقق رویکرد شبکه منطقه‌ای در طرح آبادانی و پیشرفت منظومه‌های روستایی وجود ساختاری فرایندی است و تقویت ساختار اجرایی و هماهنگی طرح منظومه‌های روستایی را لازمه تحقق رویکرد شبکه منطقه‌ای در طرح می‌دانند و بر تغییر در فرایند برنامه‌ریزی روستایی تاکید دارند. در این دیدگاه گزاره تقویت ساختار اجرایی، هماهنگی و نظارتی اجرای طرح منظومه‌ها امتیاز ۳ و تغییر در فرایند برنامه‌ریزی مبتنی بر رویکرد برنامه‌ریزی شبکه‌ای طرح منظومه امتیاز ۲ را به خود اختصاص داده است. تفاوت این دو گزاره در گروه دوم با گروه اول، سوم و چهارم در امتیاز نرمال شده مشخص بوده و به ترتیب اعداد بالاتر از ۱،۶۶ و ۱،۳۳ را گرفته است. از نظر این گروه تسهیل دسترسی روستاییان به تسهیلات بانکی دارای کمترین اهمیت است.

جدول ۵. گویه‌های متمایزکننده گروه دو نسبت به گروه یک، سه، چهار

Nm	گویه‌های متمایزکننده	فاکتور ۱		فاکتور ۲		فاکتور ۳		فاکتور ۴	
		Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV
۶	تقویت ساختار اجرایی، هماهنگی و نظارتی اجرای طرح منظومه	-۰/۴۲	-۱	۱/۶۶	۳	-۰/۳۸۸	-۱	۰/۳۴۳	۰
۲	تغییر در فرایند برنامه‌ریزی روستایی مبتنی بر رویکرد برنامه‌ریزی شبکه‌ای طرح منظومه	-۱/۴۵	-۲	۱/۳۳	۲	-۰/۴۶۱	-۲	۰/۱۸۸	۰
۱۵	تسهیل دسترسی روستاییان به تسهیلات بانکی	-۰/۷۴	-۱	-۱/۹	-۳	۰/۷۱۸	۱	۰/۶۶	۱

Table 5. Differentiating items of group two compared to groups one, three, and four

❖ دیدگاه سوم: هدایت منابع مالی اشتغال زایی به اولویت های شبکه ای

این دیدگاه متشکل از ۱ نفر از اساتید و دانشجویان دکتری با بیشترین تاثیرگذاری، ۱ نفر از مشاوران و تسهیل گران و ۲ نفر از کارمندان دستگاه های اجرایی است که بر مسائل مالی و اقتصادی تاکید داشته اند و هدایت منابع مالی روستایی را کلید تحقق رویکرد شبکه منطقه ای در طرح منظومه ها می دانند و بر حمایت از کارآفرینان روستایی تاکید دارند. در این دیدگاه گزاره تسهیل و هدایت منابع مالی روستایی به فعالیت های تولیدی و اشتغال زایی امتیاز ۳ و همچنین گزاره حمایت از فعالیت کارآفرینان و پشتیبانان مشاغل روستایی امتیاز ۱ را به خود اختصاص داده است. تفاوت این دو گویه در گروه سوم با گروه اول، دوم و چهارم مشخص بوده و عدد بالاتر از ۱،۶۶ و ۰،۶۹ را گرفته است. در این دیدگاه توام کردن و عدم تفکیک فرایند تهیه و اجرای طرح منظومه دارای کمترین اهمیت است.

جدول ۶. گویه های متمایز کننده گروه سه، نسبت به گروه یک، دو، چهار

Nm	گویه های متمایز کننده	فاکتور ۱		فاکتور ۲		فاکتور ۳		فاکتور ۴	
		Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV
۱۹	تسهیل و هدایت منابع مالی روستایی به فعالیت های تولیدی و اشتغال زایی	-۰/۰۱	۰	-۰/۴۳	-۱	۱/۶۶	۳	-۰/۲۸۴	۰
۲۰	حمایت از فعالیت کارآفرینان و پشتیبانان مشاغل روستایی	۰/۰۹	۰	-۱/۳۶	-۲	۰/۶۹	۱	-۱/۳۰۱	-۲
۵	توام کردن و عدم تفکیک فرایند تهیه و اجرای طرح منظومه	۰/۳۴	۱	-۰/۵۵	-۱	۱/۹۳	-۳	-۰/۱۲۹	۰

Table 6. Differentiating items of group three, compared to groups one, two, and four

❖ دیدگاه چهارم: تقویت هماهنگی و هم افزایی دستگاه های اجرایی

مطابق جدول (۷)، این دیدگاه متشکل از ۲ نفر کارمندان دستگاه های اجرایی با بیشترین تاثیرگذاری، ۱ نفر از مشاوران و تسهیل گران و ۱ نفر از اساتید و دانشجویان دکتری است که بر این باورند انسجام سازمانی حلقه گمشده تحقق رویکرد شبکه ای بوده است و بر تقویت همکاری و هماهنگی سازمان های دولتی و همچنین تقویت و توسعه فرایند تسهیلگری تاکید دارند. در این دیدگاه گزاره های تقویت انسجام و همکاری سازمانی بین دستگاه های دولتی و تقویت و توسعه آموزش تسهیلگران امتیاز ۲ را به خود اختصاص داده و تفاوت این دو گزاره در گروه چهارم با گروه اول، دوم و سوم در امتیاز نرمال شده مشخص بوده و به ترتیب اعداد بالاتر از ۱،۴۶ و ۱،۴ را گرفته است.

جدول ۷. گویه های متمایزکننده گروه چهار نسبت به گروه یک، دو، سه

Nm	گویه های متمایزکننده	فاکتور ۱		فاکتور ۲		فاکتور ۳		فاکتور ۴	
		Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV
۳۱	تقویت انسجام و همکاری سازمانی بین دستگاه های دولتی	-۰/۶۷	-۱	۰/۴۹	۱	۰/۵	۱	۱/۴۶	۲
۱۴	تقویت و توسعه آموزش تسهیلگران	۰/۷۸	-۲	۰/۴۲	۰	-۰/۲۸	۰	۱/۴	۲
۲۴	اولویت بخشی به فعالیت ها اقتصاد سبز و سازگار با محیط	۰/۰۷	۰	-۰/۱۴	۰	۰/۵۵	۱	-۱/۵۸	-۳

Table 7. Differentiating items of group three, compared to groups one, two, and four

با وجود تفاوت های بسیار در دیدگاه ها، ظرفیت سازی و توانمندسازی جوامع محلی در هر چهار دیدگاه مورد توافق بوده و می توان گفت که از نظر هر چهار گروه این گزاره برای تحقق رویکرد شبکه منطقه ای الزامی است.

جدول ۸. گویه مورد توافق در هر چهار دیدگاه

Nm	گویه های متمایزکننده	فاکتور ۱		فاکتور ۲		فاکتور ۳		فاکتور ۴	
		Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV	Z-score	Q-SV
۸	ظرفیت سازی و توانمندسازی جوامع محلی	۱/۰۳۵	۲	۱/۰۲۸	۲	۰/۶۰۸	۱	۰/۷۴۱	۱

Table 8. The subject of agreement in all four views

بر اساس نتایج به دست آمده، در جدول (۸)، در دیدگاه ارتقاء جایگاه و اهمیت روستا در برنامه ریزی توسعه روستا در فرایند توسعه، به طور خاص به تاثیر روستاها در فرایندهای توسعه ملی و منطقه ای اشاره دارد، و به این موضوع نیز تاکید دارد که روستاها همواره جزئی از ساختار اجتماعی و اقتصادی کشورها بوده اند. ارتقاء جایگاه روستا در برنامه ریزی های توسعه ای نه تنها به نفع خود روستاهاست، بلکه به تقویت بنیان های اقتصادی و اجتماعی کشور نیز کمک می کند. می توان در این بخش به این نکته اشاره کرد که توسعه روستاها می تواند موجب کاهش مهاجرت های بی رویه به شهرها، بهبود وضعیت اقتصادی و معیشتی روستائیان، و حفظ هویت فرهنگی آنها شود. از این رو، بررسی اهمیت روستاها در ایجاد تعادل در روند توسعه ملی و جلوگیری از تمرکز قدرت اقتصادی و اجتماعی در شهرها ضروری است، به علاوه، روستاها می توانند به عنوان کانون های نوآوری در کشاورزی، گردشگری و صنایع کوچک عمل کنند. از سوی دیگر، توسعه روستا به عنوان جزئی از توسعه منطقه ای و ملی محسوب می شود، و در فرایند تولید و تامین منابع نقش مهم و اساسی دارد. از سوی دیگر، این برنامه ها بر کاهش مشکلات اجتماعی مانند فقر، بیکاری، مهاجرت از روستاها به شهرها و به حفظ فرهنگ بومی و سنت های اجتماعی نیز اثرات مهمی دارد. در مورد دیدگاه رویکرد شبکه ای در برنامه ریزی، به اهمیت تغییر رویکرد برنامه ریزی از مدل های سنتی به مدل های شبکه ای پرداخته و شرح داده که چرا برنامه های شبکه ای با مدل های خطی گذشته مفیدتر است. از این رو، بر تعاملات و همکاری های متقابل بین بخش ها و ذینفعان مختلف اشاره دارد چرا که این رویکرد در مقایسه با برنامه ریزی های متمرکز، مزیت های قابل توجهی در کاهش تصادفی بودن و افزایش شفافیت در فرایندهای تصمیم گیری دارد. در این راستا، یکی از چالش های اساسی در رویکرد شبکه ای، ایجاد هماهنگی موثر بین نهادها و سازمان های مختلف است. این هماهنگی

می‌تواند از طریق به اشتراک‌گذاری اطلاعات، مدیریت مشترک پروژه‌ها، تنظیم اهداف مشترک میان بخش‌های دولتی و خصوصی باشد. از این رو، پلتفرم‌ها و سیستم‌های اطلاعاتی می‌توانند به تسهیل هماهنگی و بهبود عملکرد شبکه‌ها کمک کنند. همچنین، موفقیت در پیاده‌سازی برنامه‌های شبکه‌ای بستگی زیادی به نحوه مدیریت و نظارت بر روندهای اجرایی و توسعه مشارکت‌های اجتماعی و محلی دارد.

برای تحلیل و تفسیر دیدگاه «هدایت منابع مالی اشتغال‌زایی به اولویت‌های شبکه‌ای»، می‌توان این دیدگاه را از ابعاد مختلف بررسی کرد. این دیدگاه به اهمیت تخصیص منابع مالی به حوزه‌هایی اشاره دارد که در چارچوب یک شبکه توسعه‌ای به طور مشترک اولویت دارند. هدایت منابع مالی اشتغال‌زایی به اولویت‌های شبکه‌ای به این معنی است که منابع مالی باید به بخش‌ها و پروژه‌هایی تخصیص یابند که در قالب یک شبکه هماهنگ و یکپارچه به یک هدف مشترک برسند. این هدف معمولاً در راستای ایجاد اشتغال پایدار، تقویت توانمندی‌های محلی، و توسعه منابع انسانی است. از این رو، یکی از مزایای مهم هدایت منابع مالی به اولویت‌های شبکه‌ای، افزایش کارایی منابع مالی است. برنامه‌ریزی شبکه‌ای باعث می‌شود که منابع مالی به پروژه‌هایی اختصاص یابند که می‌توانند تأثیرات گسترده‌تری داشته باشند و به طور مؤثرتر به اهداف اشتغال‌زایی دست یابند. در این راستا، همکاری میان بخش‌های دولتی و خصوصی در هدایت منابع می‌تواند نقش مهم و تاثیرگذاری داشته باشند. بخش دولتی ممکن است به عنوان حامی مالی و سیاستگذار، بخش خصوصی نیز به عنوان مجری طرح‌ها و نهادهای غیردولتی به عنوان تسهیل‌کننده همکاری‌های محلی عمل کنند. همچنین در این بخش باید به چالش‌های قانونی و سیاسی مرتبط با تخصیص منابع مالی نیز توجه شود، برخی سیاست‌ها و مقررات ممکن است مانع تخصیص بهینه منابع شوند و یا مشکلاتی در فرایند هماهنگی و پیگیری ایجاد کنند، در این راستا، تحلیل راهکارهای قانونی برای تسهیل تخصیص منابع مالی به پروژه‌های شبکه‌ای و اشتغال‌زایی، ممکن است شامل اصلاحات در قوانین مالیاتی، تسهیل قوانین تاسیس کسب و کارها، یا ایجاد صندوق‌های خاص حمایت برای اشتغال‌زایی در مناطق خاص باشد.

برای تحلیل و تفسیر «تقویت هماهنگی و هم‌افزایی دستگاه‌های اجرایی»، باید به نقش مهم هماهنگی میان نهادها و سازمان‌های مختلف در فرآیندهای اجرایی و توسعه‌ای پرداخته و بررسی کنیم که چگونه این هماهنگی می‌تواند به موفقیت بیشتر برنامه‌ها و پروژه‌ها منجر شود. در این دیدگاه، تقویت هماهنگی و هم‌افزایی به معنای ایجاد تعاملات مؤثرتر بین دستگاه‌های اجرایی است تا از منابع و توانمندی‌های مشترک به نحو بهتری بهره‌برداری شود. در این بخش می‌توان توضیح داد که در بسیاری از پروژه‌ها و برنامه‌های توسعه، دستگاه‌های اجرایی مختلف (مانند وزارتخانه‌ها، سازمان‌های دولتی، و نهادهای خصوصی و غیردولتی) باید با هم همکاری کنند. هدف نهایی، بهینه‌سازی منابع، کاهش تداخل‌ها، و افزایش کارایی در پیاده‌سازی برنامه‌ها است. هماهنگی میان دستگاه‌ها اغلب با مشکلات و چالش‌های مختلفی روبرو است. این چالش‌ها می‌تواند شامل مسائل مدیریتی، اختلافات در اهداف و اولویت‌ها، مشکلات در ارتباطات، و نبود ساختارهای قانونی یا اجرایی مناسب باشد.

۵. بحث

پژوهش حاضر با هدف بررسی الزامات موثر در تحقق رویکرد شبکه منطقه ای در طرح آبادانی و پیشرفت منظومه های روستایی (منظومه طارم) انجام شده است. در این راستا، یافته های حاصل از تجزیه و تحلیل نشان داد، چهار نوع دیدگاه در خصوص الزامات و اولویت های کلیدی در تحقق رویکرد شبکه منطقه ای وجود دارد که به ترتیب شامل ارتقای جایگاه و اهمیت روستا در برنامه ریزی توسعه، تغییر رویکرد به برنامه شبکه ای در برنامه ریزی توسعه روستایی و تقویت ساختار اجرایی آن، هدایت منابع مالی اشتغالزایی به اولویت های رویکرد شبکه ای و در نهایت تقویت هماهنگی و هم افزایی دستگاه های اجرای هستند. از سوی دیگر، ظرفیت سازی و توانمندسازی جوامع محلی در هر چهار دیدگاه مورد توافق و تاکید بوده است. در دیدگاه اول، به فعالیت های آموزشی و اطلاع رسانی تاکید داشته و ارتقا جایگاه روستا در فرایند توسعه کلید تحقق رویکرد شبکه ای در طرح آبادانی و پیشرفت منظومه های روستایی تلقی می شود. در دیدگاه دوم نیز، بر این موضوع تاکید شد که تمامی نهادهای اجرایی و سازمان های ذی ربط مسئول باید در بخش اجرایی، هماهنگی و نظارت بر طرح های منظومه تقویت شوند، و همچنین علاوه بر تسهیل دسترسی روستاییان به تسهیلات بانکی، تغییراتی در فرایند برنامه ریزی روستایی با تاکید بر رویکرد برنامه ریزی شبکه ای طرح منظومه صورت گیرد. در کنار موارد مطرح شده، از منابع مالی روستاییان در فعالیت های تولیدی و اشتغالزایی نیز حمایت شود و تسهیلات و هدایت های لازم در این زمینه اتخاذ گردد. از سوی دیگر، همانطور که در بسیاری از روستاها از جمله روستاهای مورد مطالعه مشاهده می شود، بسیاری از فعالیت های مربوط به کسب و کارهای خرد و کارآفرین به دلیل نبود حمایت از بخش خصوصی و دولتی به مرحله بهره برداری نمی رسد، از این رو لازم است که حمایت ها از سوی بخش های مختلف برای مشاغل روستایی فراهم شود.

در رابطه با دیدگاه چهارم نیز، گزاره های تقویت انسجام و همکاری سازمانی بین دستگاه های دولتی و تقویت و توسعه آموزش تسهیلاتگران امتیاز ۲ را به خود اختصاص داده اند و تفاوت این دو گزاره در گروه چهارم با گروه اول، دوم و سوم در امتیاز نرمال شده مشخص بوده و به ترتیب اعداد بالاتر از ۱،۴۶ و ۱،۴ را گرفته است. از این رو، لازم است بین دستگاه های دولتی انسجام و همکاری های لازم ایجاد گردد، و همچنین آموزش تسهیلاتگران نیز در اولویت قرار گیرد و به فعالیت های مربوط به اقتصاد سبز و متناسب با محیط زیست نیز توجه بیشتری گردد.

از این رو نتایج حاصل از پژوهش با مطالعات امینی و رفیعی (۱۳۹۸)، شفیع ثابته و میرواحدی (۱۳۹۹)، میرنیکان و همکاران (۱۴۰۲)، گاردنر (۲۰۱۵)، همسویی دارد. در نهایت با توجه به تاکید و تمرکز تحقیق حاضر بر کاربرست رویکرد شبکه منطقه ای در اجرای برنامه آبادانی و پیشرفت منظومه روستایی در ایران، نتایج این مطالعه با تعداد محدودی مطالعات مرتبط داخلی قابل مقایسه بوده و می توان اذعان داشت که یافته های پژوهش با مطالعات امینی و رفیعی (۱۳۹۸)، شفیع ثابته و میرواحدی (۱۳۹۹)، و میرنیکان و همکاران (۱۴۰۲)، مطابقت و همخوانی دارد.

۶. نتیجه گیری

با مروری بر نتایج می توان چنین نتیجه گیری کرد که رویکرد برنامه ریزی با رویکرد فعلی (مجزا و متخصص محور) نتوانسته ابعاد مختلف توسعه را ارتقاء دهد. همچنین تجربه نظام برنامه ریزی کشور و طرح های مختلف نشان می دهد

فرایند برنامه‌های توسعه روستایی کشور طی شصت سال سابقه برنامه‌ریزی توسط دولتمردان و با تمرکز بر راهبرد بالا به پایین و بدون مشارکت ساکنین محلی صورت گرفته است. از این رو، تحقیقات متعدد نشان داده است که عامل عدم موفقیت بسیاری از پروژه‌ها و طرح‌ها به دلیل عدم مشارکت اعضای جامعه محلی و یا مشارکت کم آنها در شناسایی نیازها و مسائل، انتخاب راه حل‌ها و به طور کلی غیبت آنها در فرایند تصمیم‌سازی است. یکی از مهمترین عواملی که می‌تواند به جلب مشارکت جامعه محلی کمک کند و مانع غیبت آنها در فرایند تصمیم‌سازی شود وجود تسهیل‌گران و آموزش آنها است. از این رو، لازم است بنیاد مسکن و دیگر سازمان‌های ذی‌ربط به منظور کاهش این قبیل خسارات و برای بهبود اثربخشی فعالیت‌ها در جوامع محلی یک دوره جامع آموزش‌های نگرشی-مهارتی تحت عنوان "دوره یادگیری-مشارکتی تسهیلگران معیشت" برای توان‌افزایی تسهیلگران و نهادهای محلی جهت ارتقاء کمی و کیفی طرح منظومه روستایی در دستیابی به رویکرد شبکه منطقه‌ای را تعریف کند.

همچنین با توجه به چالش‌ها و مسائل طرح منظومه روستایی در طارم زنجان، توسعه فعالیت‌های آموزشی در زمینه اطلاع‌رسانی در جهت ارتقای جایگاه روستا در فرایند توسعه و تقویت پیوندها و انسجام فضایی سکونتگاه‌های شهری و روستایی از مهم‌ترین اقدامات در تحقق رویکرد شبکه منطقه‌ای است. از سوی دیگر، تخصیص بودجه و اعتبارات به طرح منظومه روستایی از موارد بااهمیت در این زمینه است، چرا که بسیاری از طرح‌های روستایی به دلیل نبود اعتبارات کافی و بودجه لازم عملکرد مطلوبی ندارند و یا در حین اجرا با مشکلات متعددی مواجه هستند. همچنین بر این موضوع نیز تاکید شد که منابع مالی روستایی به فعالیت‌های تولیدی و اشتغال‌زایی هدایت شود به این دلیل که وجود منابع اشتغالی متفاوت، درآمدهای خانوارهای روستایی را بسیار افزایش خواهد داد. با افزایش درآمدها، تقاضا برای خدمات و کارکردهای شهری نیز افزایش می‌یابد. همچنین با حمایت از کارآفرینان، کسب و کارهای خُرد در حوزه‌های متفاوت گردشگری، صنعتی، کشاورزی و ... رونق می‌یابد. در واقع یکی از زمینه‌هایی که می‌تواند حرف جدیدی برای برطرف کردن مشکلات جامعه روستایی بزند و آنها را از رخوت و سستی خارج کند، کارآفرینی و توسعه اشتغال از طریق کسب و کارهای خُرد است که با ایجاد راهکارهای بدیع و نو و بروز خلاقیت، مسیری جدیدی را پیش‌روی سرمایه‌گذاران، و شهرنشینان در این حوزه باز می‌کند و به عنوان راهبردی برای متنوع‌ساختن اقتصاد مناطق روستایی طارم قرار می‌گیرد. دیگر الزام مهم در تحقق رویکرد شبکه منطقه‌ای، تقویت انسجام و همکاری سازمانی بین دستگاه‌های دولتی است. در پیرو این مطلب، عدم انسجام و هماهنگی بین سازمان‌های ذی‌ربط منجر به کاهش کارایی و پاسخگویی مدیران اجرای پروژه‌ها و طرح‌هایی از جمله منظومه روستایی می‌شود. علاوه بر نتایج ذکر شده می‌توان اضافه کرد که سیستم برنامه‌ریزی حاکم بر کشور که یک برنامه‌ریزی بالا به پایین است در شکل‌گیری و عدم انسجام و هماهنگی بین سازمان‌ها موثر است. در برنامه‌ریزی متمرکز توجه به مراکز استان و مراکز شهرستان وجود دارد و تزریق اعتبارات به این مراکز بر الگوی قطبی حاکم بر مراکز می‌افزاید و به نامتوازن شدن فضا دامن می‌زند. به طور کلی طارم زنجان فاقد ویژگی‌های یک شبکه پویا است و به دلیل مرکزیت زنجان و تعداد جریان‌هایی که به این شهر وارونه می‌شود میزان شکنندگی شبکه بالا است و انسجام بالایی میان سازمان‌های روستایی و شهری

دیده نمی‌شود. تحقیق حاضر با برخی محدودیت‌ها و چالش‌های میدان همراه بوده که از آن جمله می‌توان به مشکلات برقراری ارتباط و جلب اعتماد برخی مصاحبه‌شوندگان و عدم آشنایی برخی از آنها با روش‌شناسی کیو اشاره کرد. در همین راستا ارزیابی نیازهای توسعه ظرفیتی دست‌اندرکاران کلیدی برای تحقق رویکرد برنامه‌ریزی شبکه‌ای برای تحقیقات آتی قابل پیشنهاد است. همچنین مبتنی بر یافته‌های پژوهش برخی پیشنهادات کاربردی زیر برای توسعه رویکرد برنامه‌ریزی شبکه‌ای در طرح منظومه‌های روستایی قابل ارائه است.

- توانمندسازی نیروی انسانی در برنامه‌های شبکه‌ای از طریق برگزاری دوره‌های آموزشی برای مدیران و کارشناسان دستگاه‌های اجرایی در زمینه برنامه‌ریزی شبکه‌ای امکان‌پذیر است، که در نهایت منجر به ارتقای مهارت‌ها و توانمندی‌های اجرایی آنها می‌شود.
- تقویت همکاری بین بخشی و بین منطقه‌ای، از طریق ایجاد شبکه‌های همکاری میان مناطق مختلف برای به اشتراک‌گذاری تجربیات و درس‌آموخته‌ها با هدف تقویت هم‌افزایی و بهره‌برداری بهینه از ظرفیت‌های منطقه‌ای.
- اولویت بخشی به فعالیت‌های اشتغال‌زایی منتج از رویکرد شبکه‌ای در تحلیل زنجیره ارزش و تامین.
- توسعه حکمروایی شبکه‌ای و ایجاد بستر مشارکت روستاییان در نظام تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی شبکه‌ای.

منابع

- ابراهیم‌زاده، ع.، و موسوی، م. (۱۳۹۴). اصول و مبانی آمایش سرزمین، سازمان مطالعه و تدوین کتب دانشگاه‌ها (سمت).
- امینی، آ.، رفیعی، م. (۱۳۹۸). محوریت موانع شکل‌گیری پیوندهای روستایی-شهری در کلانشهر تهران مورد: بخش مرکزی شهرستان شهریار. توسعه فضاهای پیراشهری. (۱) ۹۵-۱۱۰. Doi 20.1001.1.26764164.1398.1.1.9.9
- امین‌زاده رشک رضوانی، ع.، شریفی‌نیا، ز.، و بندریان، ا. (۱۴۰۰). تحلیل تحولات فضایی و کالبدی پیراشهر متأثر از گسترش روابط با شهر بم. فصلنامه روستا و توسعه پایدار فضا. دوره ۲، ۳ (۷). Doi. 20.1001.1.2717350.1400.2.3.5.0
- حسینی، ن.، و ریاحی، و. (۱۳۹۸). تحلیل شبکه‌ای جریان‌های فضایی حاکم بین شهر و سکونتگاه‌های روستایی دهستان زبرخان شهرستان نیشابور. فصلنامه راهبردهای توسعه روستایی. جلد ۶، شماره ۲، ۱۱۵-۱۳۳. <https://doi.org/10.22048/rdsj.2020.163570.1766>
- حسن‌نیا، م. نظری، ب.، ستوده‌نیا، ع. (۱۴۰۲). تحلیل دیدگاه و عوامل اجتماعی موثر در پیاده‌سازی الگوی کشت بهره‌وری محور با استفاده از روش شناسی کیو (مطالعه موردی: شبکه آبیاری دشت قزوین). مجله تحقیقات آب و خاک ایران، ۵۴ (۳). ۴۷۳-۴۹۵. 10.22059/IJSWR.2023.354241.669433
- زیاری، ک.ا.، کانونی، ر. (۱۴۰۰). تحلیل ساختاری تاب‌آوری اجتماعی در چهارچوب حکمروایی شایسته شهری با رویکرد آینده‌پژوهی (مطالعه موردی: شهر اردبیل). برنامه‌ریزی و آمایش فضا. ۲۵ (۳).
- سعیدی، ع. (۱۳۹۲). پیوستگی توسعه روستایی-شهری در قالب منظومه‌های روستایی. برنامه‌ریزی کالبدی-فضایی. سال ۲، شماره ۴.
- طالشی، م.، حیدری، ا. (۱۳۹۶). موانع شکل‌گیری شبکه منطقه‌ای در فرایند دگرگونی کالبدی-فضایی سکونتگاه‌های روستایی مورد: سکونتگاه‌های ناحیه هشت‌رود -چاراویماق (آذربایجان شرقی). فصلنامه برنامه‌ریزی توسعه کالبدی. دوره ۴، ۱۰۱-۱۱۴.

- سعیدی، ع.، تقی‌زاده، ف. (۱۳۸۴). پیوندهای روستایی-شهری و توسعه منطقه‌ای بررسی تطبیقی شهرستان‌های باغملک و اردکان. *مجله جغرافیا (نشریه علمی-پژوهشی انجمن جغرافیایی ایران)*. دوره جدید. ۳ (۶-۷). ۳۳-۴۷.
- شفیع‌ی ثابت، ن.، میرواحدی، ن. س. (۱۳۹۹). الگوی برنامه‌ریزی توسعه روستایی با تاکید بر پارادایم‌های نوین (مورد مطالعه: شهرستان‌های پاکدشت و ری در پیرامون کلانشهر تهران). *فصلنامه توسعه پایدار محیط جغرافیایی*. ۲ (۳). ۱۸۳-۱۹۷. DOI 10.52547/SDGE.2.3.183
- شیرینی، ف.، پورطاهری، م.، رکن‌الدین افتخاری، ع.ا. (۱۴۰۳). ارزیابی مشارکت مردم در تهیه طرح هادی روستایی (مطالعه موردی: شهرستان دهگلان، روستاهای دهستان ییلاق جنوبی). *فصلنامه برنامه‌ریزی و آمایش فضا*. ۲۸ (۱).
- شرح خدمات طرح توسعه منظومه روستایی، (۱۳۹۷).
- غلامی نورآباد، ه.، میره‌ای، م.، جاوید، ع. (۱۴۰۱). تبیین الگوی حکمروایی هوشمند با رویکرد مشارکت مردمی در تصمیم‌گیری شهری (نمونه موردی: کلانشهر تهران). *برنامه‌ریزی و آمایش فضا*. ۲۶ (۱). Doi.10.54541/HSMSP.26.1.113.
- صرامی، ح. (۱۳۸۴). روابط شهر و روستا در بخش مرکزی شهرستان اصفهان، *مجله علوم انسانی*. ۱۸ (۱). ۲۹-۶۴.
- سعیدی، ع. (۱۳۹۱). مفاهیم بنیادین در برنامه ریزی کالبدی- فضایی (بخش نخست). *فصلنامه برنامه‌ریزی کالبدی- فضایی*. ۱ (۱). ۶-۲۹.
- معاونت عمران روستایی بنیاد مسکن استان زنجان، (۱۴۰۲).
- میرنیکان، س.ر.، حسام، م.، یاسوری، م. (۱۴۰۲). تحلیل شبکه روابط سکونتگاه‌های روستایی دهستان جیرده، بخش مرکزی شهرستان شفت. *فصلنامه پژوهش‌های روستایی*. ۱۴ (۳). ۴۸۴-۴۹۷. Doi.10.22059/JRUR.2023.355177.1822
- Akkoyunlu, S. (2015). The potential of rural-urban linkages for sustainable development and trade, *International Journal of Sustainable Development & World Policy*, 4 (2), 20 DOI: 10.18488/journal.26/2015.4.2/26.2.20.40
- Amini, A., & Rafiei, M. (2019). The centrality of obstacles to the formation of rural-urban linkages in the metropolis of Tehran: Case study of the central district of Shahriar County. *Development of Peri-Urban Spaces*, 1 (1), 95-110. (In Persian). Doi 20.1001.1.26764164.1398.1.1.9.9
- Aminzadeh Rashk Rezvani, A., Sharifinia, Z., & Bandarian, A. (2021). Analysis of Spatial and Physical Developments in Urban Peripheral Affected by the Expansion of Relations with Bam. *Journal of village and Sustainable Spatial Development*, 2(3), 7. Doi. 20.1001.1.2717350.1400.2.3.5.0. (In Persian).
- Bibby, P., & Shepherd, J. (2004). *Developing a new classification of urban and rural areas for policy purposes—the methodology*. Retrieved.
- Dauglass M. (1999). *Rural-urban Integration and Regional Economic: Strategies for the Rural Urban Transition in Northeast Thailand*, Department of Urban and Regional Planning University of Hawaii.
- Deputy of Rural Development, Housing Foundation of Zanjan Province. (2023). (In Persian).
- Ebrahimzadeh, A. & Mousavi, M. (2014). *The principles and foundations of land management*, the organization of studying and compiling university books (Samt). (In Persian).

- Ford, R. C., Wang, Y., & Vestal, A. (2012). Power asymmetries in tourism distribution networks. *Annals of Tourism Research*, 39 (2), 755-779. Doi-10.1016/j.annals.2011.10.001
- Gardener, R.D. (2014). *Sustainable regional development: developing a sustainability assessment framework for district and metropolitan integrated development plans*, (Doctoral dissertation, Stellenbosch: Stellenbosch University).
- Goletsis, Y., & Chletsos, M. (2011). Measurement of development and regional disparities in Greek periphery: A multivariate approach. *Socio-Economic Planning Sciences*, 45 (4), 174-183. <https://doi.org/10.1016/j.seps.2011.06.002>.
- Gholami H., Mirehei M., & Javid A. (2023). Explaining the model of smart governance with the approach of popular participation in urban decision making (Case study: Tehran). *Space exploration and geomatics*, 26 (1), 119-139. Doi. 10.54541/HSMSP.26.1.113. (In Persian).
- Hosseini, N., & Reyahi, V. (2019). Analysis of the network of spatial flows between the city and rural settlements Zabarkhan rural district (Neyshabur city). *Rural Development Strategies*. 6 (2), 115-133. <https://doi.org/10.22048/rdsj.2020.163570.1766>. (In Persian).
- Mirnikan, S. R., Hesam, M., & Yasouri, M. (2023). Network Analysis of Rural Settlements Relationship in Jiredeh, Shaft. *Journal Rural Research*. 14 (3). 484-497. Doi. 10.22059/JRUR.2023.355177.1822. (In Persian).
- Jiang, L.D., & Zhang, Z.L. (2011). Urban-Rural Integration Planning: Theory and Practice in Suzhou, China, *In Advanced Materials Research*, 243, 6729-6733, Doi-10.4028/www.scientific.net/amr.243-249.672
- Li, Y., Westlund, H., & Liu, Y. (2019). Why some rural areas decline while some others not: An overview of rural evolution in the world. *Journal of Rural Studies*, 68, 135-143. Doi: 10.1016/j.jrurstud.2019.03.003.
- Hassannia, M. Nazari, Bijan & Sotoodehnia, Abass. (2023). Analysis of perspectives and effective social factors in the Implementation of Productivity-oriented Cropping Pattern with using Q methodology (Case study: Qazvin Plain Irrigation Network). *Iranian Journal of Soil and Water Research*. 54 (3), 473-495. 10.22059/IJSWR.2023.354241.669433. (Persian).
- Liu, Y. (2020), the basic theory and methodology of rural revitalization planning in China. *Acta Geographica Sinica*. 75 (6), 1120-1133. Doi- 10.11821/dlxb202006002
- Liu, Y., Lu, S., & Chen, Y. (2013). Spatio-temporal change of urban-rural equalized development patterns in China and its driving factors. *Journal of Rural Studies*, 32, 320-330. <https://doi.org/10.1016/j.jrurstud.2013.08.004>
- Llorent-Bedmar, V., Palma, V. C. C. D., & Navarro-Granados, M. (2021). The rural exodus of young people from empty Spain. Socio-educational aspects. *Journal of Rural Studies*, 82, 303-314. Doi- 10.1016/j.jrurstud.2021.01.014
- Lombardi, M., Lopolito, A., Andriano, A. M., Prosperi, M., Stasi, A., & Iannuzzi, E. (2020). Network impact of social innovation initiatives in marginalised rural communities. *Social Networks*, 63, 11-20. Doi-<https://doi.org/10.1016/j.socnet.2020.04.001>
- Lysgard, H. K. (2019). The assemblage of culture-led policies in small towns and rural communities, *Journal of Geoforum*, 101, 10-17. <https://doi.org/10.1016/j.geoforum.2019.02.019>
- Phillipson, J., Tiwasing, P., Gorton, M., Maioli, S., Newbery, R., & Turner, R. (2019). Shining a spotlight on small rural businesses: How does their performance compare with urban? *Journal of Rural Studies*, 68, 230-239. <https://doi.org/10.1016/j.jrurstud.2018.09.017>
- Saidi, A. (2012). Continuity of rural-urban development in the form of rural systems. *Physical-spatial planning*. 2 (4), (In Persian).
- Saidi, A., & Taghizadeh, F. (2005). Rural-urban linkages and regional development: A comparative study of Baghmalek and Ardakan counties. *Geography Journal (Scientific-Research Journal of the Iranian Geographical Association)*, 3 (6-7), 33-47. (In Persian).

- Saidi, A. (2013). Fundamental Terms and Conceptions in Physical-Spatial Planning (Part I). 1 (1): 9-26. (In Persian).
- Shafiei Sabet, N., & Sadat Mirvahid. (2021). Pattern of Development Planning with an Emphasis on New Paradigms Case Study: Pakdasht and Rey counties Around Tehran Metropolitan. *Sustainable Development of Geographical Environment*. 2 (3): 183-197. Doi 10.52547/sdge.2.3.183. (In Persian).
- Description of rural system development plan services, (2017). (In Persian).
- Shiri F., Pour Taheri M., & Ruknuddin Eftekhari A. (2024). Evaluation of people's participation in the preparation of the rural guide plan (Case Study: Dehgolan County, Eilagh Southern District Villages). *The Journal of Spatial Planning and Geomatics*. 28 (1), 52-76. (In Persian).
- Sarami, H. (2005). Urban-rural relations in the central district of Isfahan County. *Human Sciences Journal*, 18 (1), 29-64.
- Tacoli, C. (1998). Rural-urban interactions; a guide to the literature. *Environment and Urbanization*, 10(1), 147-166.
- Taledhi, M., & Heidari, A. (2018). Constraints in Formation of Regional Networks in process of Spatial Change of Rural Settlements. The Case of Hashtrud and Charoymagh Areas (East-Azərbayjan, Iran). *Physical Social Planning*. 4 (4): 101-114. (In Persian).
- United Nations. (2017). The sustainable development goals report 2017. *The Sustainable Development Goals Report*. Vol. 2016, 1-56.
- Vaishar, A., Stastna, M., Zapletalova, J., & Nováková, E. (2020). Is the European countryside depopulating? Case study Moravia. *Journal of Rural Studies*, 80, 567-577. Doi- :10.1016/j.jrurstud.2020.10.044
- Van Leeuwen, E. S. (2018). *Urban-rural interactions: more important than ever*. Wageningen University & Research.
- Yu, A., Wu, Y., Zheng, B., Zhang, X., Shen, L. (2014). Identifying Risk Factors of Urban-Rural Conflict in Urbanization: A Case of China. *Journal of Habitat International*, 44 (37), 2248-2260. Doi- 14.06.007.habitatint.j1.
- Wang, J., Qu, L., Li, Y., Fang, W. 2023. Identifying the structure of rural regional system and implications for rural revitalization: A case study of Yanchi County in northern China. *Land use. Land use policy*. 124. Doi- https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2022.106436
- Zhang, Y., Zhang J. (2022). Exploring Regional Innovation Growth through a Network Approach: A Case Study of the Yangtze River Delta Region, China. *Chinese Geographical Science*, 32 (1): 16-30. Doi- 10.1007/s11769-022-1256-6
- Zevari. K.. & kanooni R. (2021). Structural analysis of social resilience within the framework of good urban governance with a futurology approach (Case study: Ardabil city). *Spatial Planning and Land Use*. 25 (3), 59-91. (In Persian).
- Zabala, A. (2014). Q method: a package to explore human perspectives using Q methodology. *The R Journal*, 6 (2), 163-173. https://doi.org/10.32614/rj-2014-032